

Prima instanță: Judecătoria Orhei, judecător V. Cupcea

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători Iu. Cimpoi, A. Danilov, I. Secrieru

ÎNCHEIERE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Visternicean, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Badan Aurelia împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, prin care a fost respins apelul Aureliei Badan și menținută hotărârea Judecătoria Orhei din 29 martie 2017 și cea suplimentară din 11 mai 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a ÎCS „Expres Leasing” SRL către Vidrașco Elena și Badan Aurelia cu privire la încasarea datoriei conform contractului de împrumut, penalității de întârziere și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 15.11.2016, reclamantul, Întreprinderea cu Capital Străin „Expres Leasing” Societate cu Răspundere Limitată a depus cerere de chemare în judecată împotriva Elenei Vidrașco și Aureliei Badan, privind încasarea în mod solidar a datoriei în mărime de 587 (cinci sute optzeci și șapte), 03 dolari SUA, a penalității în mărime de 14 (paisprezece), 52 dolari SUA, în baza contractului de împrumut cu dobândă nr. VI/15/J182 din 15 octombrie 2015, și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, a indicat că în conformitate cu prevederile contractului de împrumut cu dobândă nr. VI/15/J182 din 15 octombrie 2015, „Express Leasing” SRL i-a acordat pârâtei Vidrașco Elena un împrumut cu dobândă în mărime de 700 dolari SUA, cu termen de rambursare până la data de 25 august 2018.

Conform pct. 4.1 și anexei nr. 1 din contractul de împrumut cu dobândă, pârâta s-a obligat să achite reclamantului plata în 36 rate lunare a câte 34,62 dolari SUA, echivalent în lei MD la cursul de achitare, stabilit de reclamant la ziua efectuării plății. Însă pârâta nu și-a onorat obligațiunile contractuale privind

achitarea în timp util a ratelor și, astfel, a încălcat prevederile cap. 4 al contractului de împrumut.

Conform contractului de fidejusiune nr. 1444 /2015/ VID/BAD din 15.10.2015, pârâta Badan Aurelia și-a asumat obligațiunea de a achita integral datoriile Elenei Vidrașco, în cazul neexecutării la timp a obligațiunilor de plată, conform contractului de împrumut cu dobândă nr. VI/15/J182 din 15.10.2015.

La 22.09.2016, pârâtelor le-au fost expediate notificările cu nr. 2635, nr. 2636, care au rămas fără soluționare.

Prin urmare, reclamantul, Întreprinderea cu Capital Străin „Expres Leasing” Societate cu Răspundere Limitată, a solicitat încasarea din contul pârâtelor Vidrașco Elena și Badan Aurelia, în mod solidar a datoriei în mărime de 587 (cinci sute optzeci și șapte), 03 dolari SUA, penalitatea în mărime de 14 (paisprezece), 52 dolari SUA în baza contractului de împrumut cu dobândă nr. VI/15/J182 din 15 octombrie 2015, și a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Orhei (sediul central) din 29 martie 2017, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, acțiunea a fost admisă.

S-a încasat în mod solidar de la Vidrașco Elena și Badan Aurelia în beneficiul Întreprinderii cu Capital Străin „Express Leasing” Societate cu Răspundere Limitată datoria în mărime de 587 (cinci sute optzeci și șapte), 03 dolari SUA, penalitatea în mărime de 14 (paisprezece), 52 dolari SUA, în baza contractului de împrumut cu dobândă nr. VI/15/J 182 din 15 octombrie 2015, convertiți în lei moldovenești la momentul executării hotărârii, și cheltuielile de judecată formate din taxa de stat în mărime de 360 (trei sute șaiszeci) lei.

Prin încheierea din 11 mai 2017 a fost admisă cererea Întreprinderii cu Capital Străin „Express Leasing” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la corectarea greșelii din hotărârea judecătorească.

Prin hotărârea suplimentară din 11 mai 2017 a fost admisă cererea Întreprinderii cu Capital Străin „Express Leasing” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare privind încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 150 lei.

La 15.12.2017, Badan Aurelia a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 05 decembrie 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a examinat cauza cu aplicarea eronată a normelor de drept material și procesual.

La 02.02.2018, Badan Aurelia a depus cerere suplimentară de recurs, menționând că instanța de apel la examinarea apelului nu s-a expus asupra tuturor

argumentelor invocate în cererea de apel.

La 22.02.2018, ÎCS „Expres Leasing” SRL a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Badan Aurelia ca fiind inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin.(1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.433 lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Dat fiind faptul că temeiurile declarării recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art.432, Completul reține că, reieșind din prevederile art.437 alin.(1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, criticile aduse de recurentă, însoțite de argumentarea circumstanțelor de fapt ale pricinii, percepute din propriul punct de vedere al recurenteii, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art.432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă asupra reaprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de judecată.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

Se cere a fi precizat că, specific recursului declarat în condițiile secțiunii a 2-a, Capitolul XXXVIII, Cod de procedură civilă, este că recursul nu provoacă o rejudecare a fondului pricinii. Rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin.(2), (3) și (4).

Abordarea recurenteii în speță evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de judecată, iar argumentele recursului nu permit

identificarea omisiunilor sau erorilor instanței de apel, care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, caracter care nu poate fi evidențiat de cererea de recurs în cauză.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Badan Aurelia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Svetlana Filincova,

Judecători –

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu